

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2012

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, ε' 1 - 11

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ, εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπέπλυνον τὰ δίκτυα. ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων, ὃ ἦν Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν. καὶ ἀποκριθεὶς Σίμων εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης νυκτὸς κοπιάσαντες οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολὺ· διερρήγγυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ τοῦ ἐλθόντος συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος προσέπεσε τοῖς γόνασιν Ἰησοῦ λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνήρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἄγρα τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν. καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΣΤΑ ΝΕΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2012

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν, Κεφάλαιο 5:1 – 11

Οἱ πρώτοι μαθητές

Καποτε ο Ιησους, καθως στεκόταν δίπλα στη λίμνη της Γεννησαρέτ κι ο κόσμος συνωστιζόταν γύρω του, εἶδε δύο πλοῖα αραγμένα στην ἀκρῆ της λίμνης, ἐνῶ οἱ ψαράδες εἶχαν βγει ἀπο αὐτὰ καὶ ξέπλεναν τὰ δίκτυα. Μπήκε τότε σε ἓνα ἀπὸ τὰ πλοῖα, που ἦταν τοῦ Σίμωνα, καὶ τοῦ ζήτησε νὰ ἀπομακρυνθεῖ λίγο ἀπὸ τὴ στεριά. Κι ἀφοῦ κάθισε, δίδασκε τὰ πλήθη μέσα ἀπὸ τὸ πλοῖο. Κι ὅταν σταμάτησε νὰ μιλάει, εἶπε στο Σίμωνα: Ξανοίξου στα βαθιά καὶ ρίξτε τὰ δίκτυα σας γιὰ ψάρεμα. Ἀποκρίθηκε τότε ὁ Σίμωνα καὶ τοῦ εἶπε: Δάσκαλε, παρόλο που κοπιάσαμε ὅλη τὴ νύχτα, χωρὶς νὰ πιάσουμε τίποτε, ὁμως ἐπειδὴ ἐσὺ το λες, θα ρίξω τὸ δίκτυ μου. Κι ὅταν τὸ ἔκαναν, ἔπιασαν πολὺ μεγάλο ἀριθμὸ ψαριῶν, τόσο που τὸ δίκτυ τους σκιζόταν. Κάλεσαν τότε με νεύματα τοὺς συντρόφους τοὺς, που βρίσκονταν στο ἄλλο πλοῖο, νὰ ἐρθοῦν καὶ νὰ τοὺς δώσουν χέρι βοήθειας. Ἦρθαν λοιπὸν καὶ γέμισαν καὶ τὰ δύο πλοῖα σε σημεῖο που νὰ βουλιάζουν. Καὶ σαν τὸ εἶδε αὐτὸ ὁ Σίμωνα Πέτρος, ἔπεσε στα γόνατα τοῦ Ἰησοῦ λέγοντας: Ἀπομακρύνσου ἀπὸ μένα, γιὰτὶ εἶμαι ἀνθρώπος ἁμαρτωλός, Κύριε! Διότι εἶχε κυριεύσει τρόμος αὐτὸν καὶ ὅλους ἐκείνους που ἦταν μαζί του, μπροστά στη θεὰ τῆς ποσότητος τῶν ψαριῶν που ἔπιασαν. Το ἴδιο συνέβη καὶ με τὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη, τοὺς γιους τοῦ Ζεβεδαίου, που ἦταν συνέταιροι τοῦ Σίμωνα. Τότε ὁ Ἰησοῦς εἶπε στο Σίμωνα: Μὴ φοβάσαι. Ἀπὸ τώρα ἀνθρώπους θα κερδίζεις γιὰ τὴ ζωὴ. Τὰ ἀραξαν κατόπιν τὰ πλοῖα στη στεριά κι ἀφοῦ τὰ παράτησαν ὅλα, τὸν ἀκολούθησαν.